

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Jn die ascensio[n]is Questio. xlij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](#)

Tractatus

m

humana. Pro his sciēdū est: q̄ q̄nto ac² indigētā: q̄ ip̄e ex p̄esua s̄i se
est alioz: rāto p̄la sibi eminent̄ idēificat ip̄o habere. s̄i p̄f̄ n̄am: vt eēt i loco que
rētūlū cōis idēificat sibi eminēt̄ oēs mēti sibi i q̄ nōdū erat. Nihil etiā ei accre
ppros inq̄ntū yna v̄s q̄ ē ip̄e p̄t oia que uit q̄ntū ad c̄ntialia ḡlie fm corp² v̄l' ani
p̄n illi. Lūḡitatio opatiōis: t̄ rō s̄ilitu mā. s̄i accreuit ei aliqd q̄ntū ad loci decē
dīnis seu rep̄sentatiū līt alia z alia: istas rīa: qd̄ ē de bñ ec. Et de hac decēta gau
duas aliqd cognitio p̄pt suā eminēt̄ sibi idēificat: vt eadē sit opario z sp̄s rep̄sen
tatiua aleci². sicut etiā d² q̄ est eminēt̄ s̄i ascēdit: s̄y no uo mō de h̄ gauisus ē sic d
sum²: idē: siest sibi etiā ḡne diuersa: puta quaz nob sanguis sui p̄cio emerat. Sed o
absolutū z relatiū. Querī etiā p̄t v̄r̄p
ois perēs i noī ch̄i exaudia. Vide. q. iij. q. lxxiiij. ar. viij. scdm. t̄ ar. xv. t̄. iij. dist.
xv. q. iij. ar. viij. q̄stūcula. iij. Et v̄r̄p gau
diū sp̄uale qd̄ p̄catis p̄cipationē sequit
possit v̄nq̄s terminari c̄tra clarā cognitōe
entis infiniti. j. q. iij. ar. iij.

In die ascensiōis Questio xlj.

Veriſ V̄r̄p congru
um fuerit ch̄i ascēdere. Et
9 posito q̄ sic: v̄r̄p ascēderit su
per omes celos visibiles tm: aut visibiles i intelligibiles tm: aut visibili
les i credibiles z credibiles. Et posito q̄
sug oēs etiā credibiles: v̄r̄p sic ascēderit su
per v̄ltimū oīm: vt sit iſtra v̄ltimi. i. emp̄y
rei sup̄ficie queam: vel extra fm p̄tate.
Et posito q̄ sit infra vere: v̄r̄p s. Tho. sic
senserit. Rūdeo Ad p̄mū q̄litū s. Tho. iij
di. xxij. q. iij. ar. j. z. iij. q. lvij. ar. j. rūder: q̄
ch̄i ascēdere i celū fuit quenēt̄ sibi. Nā
loc² deb̄t eēt p̄portionat² locato. S̄i ch̄i
ad vitā incorruptiblē resurrexerat: z loc²
celesti. Oest loc² incorruptiblē. Sed i hoc
Nā mor² cū sit ac² existētis in potētia: ē
act² imp̄fecti: z p̄f̄ aliqd indigētā: ē
p̄ter aliqd meli². Sed ch̄i post glōsaz
resurrectionē nō fuit ip̄fect²: nec indigēs
nec fuit ei mel² i celo q̄ in terra. ḡ nō ascē
dit. Solu. Per motū localē non ponit in
mobili aliqd p̄fectio: qualis delit ei aliqd eo
rū q̄ deb̄t inesse: sed ponit ip̄fectio fm
qd. p̄ b̄ q̄ dū est in isto loco nō ē in alio. q̄
tal' mot² nō ponit extītū d̄ potētia ad actu
i trinsecū: sed ad extītū. q̄ fm p̄m. viij
ph̄b², nō fuit aliqd itraneū rei: s̄i id qd̄
ē extra. Nō fuit etiā mot² ch̄i p̄f̄ aliquā
indigētā: q̄ ip̄e ex p̄esua s̄i se
est alioz: rāto p̄la sibi eminent̄ idēificat ip̄o habere. s̄i p̄f̄ n̄am: vt eēt i loco que
rētūlū cōis idēificat sibi eminēt̄ oēs mēti sibi i q̄ nōdū erat. Nihil etiā ei accre
ppros inq̄ntū yna v̄s q̄ ē ip̄e p̄t oia que uit q̄ntū ad c̄ntialia ḡlie fm corp² v̄l' ani
p̄n illi. Lūḡitatio opatiōis: t̄ rō s̄ilitu mā. s̄i accreuit ei aliqd q̄ntū ad loci decē
dīnis seu rep̄sentatiū līt alia z alia: istas rīa: qd̄ ē de bñ ec. Et de hac decēta gau
duas aliqd cognitio p̄pt suā eminēt̄ sibi idēificat: vt eadē sit opario z sp̄s rep̄sen
tatiua aleci². sicut etiā d² q̄ est eminēt̄ s̄i ascēdit: s̄y no uo mō de h̄ gauisus ē sic d
sum²: idē: siest sibi etiā ḡne diuersa: puta quaz nob sanguis sui p̄cio emerat. Sed o
absolutū z relatiū. Querī etiā p̄t v̄r̄p
ois perēs i noī ch̄i exaudia. Vide. q. iij. q. lxxiiij. ar. viij. scdm. t̄ ar. xv. t̄. iij. dist.
xv. q. iij. ar. viij. q̄stūcula. iij. Et v̄r̄p gau
diū sp̄uale qd̄ p̄catis p̄cipationē sequit
possit v̄nq̄s terminari c̄tra clarā cognitōe
entis infiniti. j. q. iij. ar. iij.

Illa p̄ntia i Guob̄ potat ee nocuia. P̄io
q̄ntū ad fidē. q̄ fm glo. J. q. iij. vidētes eū
in forma q̄ erat. parte minor: nō credēt
de facili p̄i eq̄ic. Sed oīntū ad dilectio
nē. q̄ illum no solū sp̄ualiter: sed etiā car
naliū diligērem²: cū ip̄o corpaliū querant
res: qd̄ eēt de ip̄fectioe dilectōis. Hec oia
sc̄tūs Tho. Ad scdm aūt̄ q̄stū idē. iij. p̄c
vbi s. ar. iij. z. iij. dis. xxij. q. iij. ar. iij. q. v.
sic d̄. Quāto aliqd corpora p̄fecti² de diuia
bonitate p̄cipiāt: rāto ordine corpaliū: q̄ ē
localis: sūt sup̄iora. Unū corpora formaliora
sūt sup̄iora. vt p̄z. iij. ph̄b. z. q. celi. q̄ p̄
formā oē corp² p̄cipiāt diuinū eē: vt p̄z
j. ph̄b. Sed de diuia bōitare pl² partici
par corpora p̄ glōsā: marie corp² ch̄i: qd̄
int cēta corpora glōsā marie refulger gha
q̄ oē corp² naturale p̄ formā sue nature.
Unū quenētissimū est sibi q̄ sit supra oia
corpora p̄stitutū in alto. Et ideo sup̄ illud
Ep̄b. iij. Ascēdes in altū: dicit glo. lo
co z dignitatē. Sed p̄tra b̄. Nā d̄ in ps.
Dns in tēplo sc̄tō suo: dñs i celo sedes eē
Sed qd̄ est in celo: nō est supra celū. Et
go ch̄i nō ascēdit sup̄ oēs celos. So. Se
des dei dicit esse in celo nō sicut in cotine
te: sed sicut in p̄tento. Unū nō oportet aliqd
quā partē celi esse eo sup̄iorē: sed ip̄m esse
sup̄ omes celos sicut in ps. d̄. Eleuata est
magnificētia tua sup̄ celos d². Secūdo
Nā corp² ch̄i necessario est in loco. Sed
extra celū nō est loc² fm p̄m. j. celi. So.

De questiōibus super euāg.

Nō dicitur ascendiisse super celos: quod sit extra celum empyreum: sed quod in altissima parte est? ascendiisse Hec ola s. Tho. Ad tertium autem quod dicitur de eo: quod quodammodo celum sunt visibiles gratia aliquotrum sicut etiā viii. planetarum et stellarum fixarum. quod horum quibusdam est salte una stellarum visus deprehensio sum. Et isti coguntur esse distincti ex motu suorum stellarum: quod non sunt sicut in Ade distria ad invenit. Quidam autem non sunt visibiles: quod carent stellaribus. sed sunt intelligibles: quod deprehenduntur in motibus inferioribus. Et isti sunt alios sicut duo supra octaua sphaera. sicut alios non vnuim. Cum enim primum mobile tangentem proximum suum substantiam immobilitatem. t. angelis: minimus debet habere variationem motus: sicut omnes phos dorsum habent unum motum terrae: et secundum octauam sphaeram non est primum mobile tangentem ipsam deprehendit moueri tribus motibus distinctis. de quibus aliis. Intelligitur igitur quod sicut pars ipsam est ad minimum unum celum. Forte autem non oportet ponere plures super eam. propter divisionem rationem: quod per duplicitatem motu mouetur ab uno angelo vel duobus: et uno a spiritu corporis. Sed tamen probabile est quod super eam sint iterum duo celum moti: ut dicunt quodam astrologi. quod opinione videlicet secundum Tho. i. h. di. xiiij. ar. j. et Alb. mag. ii. celum. Quoddam autem celum non est visibile nisi intelligibile per naturalem rationem. sed est credibile: ut empyreum: quod tenet autoritatem Strabonii et Bede et Rabas. Et igitur possunt dici quod christus ascendiisse super omnes celos visibiles: vel est intelligibles: et sic intelligi dicendum apostoli Ephes. iij. supra allegatus: quod antiqui doctores: ut Aug. et Hiero. et boni: nihil de empyreum dicitur: enarrandum est quod ascendiisse etiam super celum credibile: quod corpori nobilissimo debet locum nobilitatem. Ad quartum quod dicitur de eo: quod ascendiisse super omnes celos etiam super ultimum: eo modo quod non potest de ascendiisse: quod maiorem partem etus ascendiisse: quod est extremum cacumini pedibus non superauerit: non aut sic quod sit oīno extra celum. Nam si esset extra oīno: neque ipsa scientia neque scientia prima videre possent: quod species visibiles defertur non possent a visibilitate cum subtiliter esset mediū nisi forte miraculo: et eo modo quod nūc per pharasa sicutitudine habemus rel. absens. Non possent etiam se invicem audire loquentes et laudantes deum. quod non esset mediū quod potest deferret ad aures. Lovet etiam christi non habet

Tractatus

III

vt sit in tertio: ita q̄ si supra celū empyre/ stū. Heb. q̄. Et testāte deo signis r pdū
um esset loc⁹/ deberet esse in eo: nō aut̄ d̄z ḡys r varijs spūsceti distributioib⁹. Terc⁹
tene extra locū. Scđo Nā in. q̄. pte. vbi s̄
ad p̄mūd̄ q̄ nō oporret aliquā p̄c̄ celi et̄ te sp̄m̄ tuū r creabunf̄ z̄c̄. Sufficiēter aut̄
eo sup̄iorē. Sed si ess̄ infra celū: haberet testificat̄ est de⁹ vel spūscetus qntū req̄d
p̄tem suḡiorē. So. Negat̄ minor: q̄ ip̄e i rebak ad quertēdos d̄: sp̄lōtos ad viā sue
ij. vbi clare negat̄ ip̄z c̄ extra celū empy salutē. Numq̄ em̄ de⁹ vult aliquā effectuz
reū dt̄ q̄ ascedit in altissimā et̄ p̄c̄: r z̄c̄ p̄ aliq̄b̄ mediu⁹ p̄ducere: qn illō mediū fā
q̄nter nullā h̄z sup̄ se si ip̄e est in altissima. ciat̄ oportunū r sufficiēter dispositum. q̄
Sed h̄ tripli p̄t̄ inelligi. Uno m̄p̄. de de⁹ r natura nō deficiūt̄ in necessarijs. Sz
p̄e p̄ncipali: q̄ est terrā ps celi empyre: pdictū testimonium de⁹ ordinabat ad esse
eo mō q̄ diuiditur aer in tria interstitia: r c̄tū: q̄ est quērī mō. Vñ cuiuslibet facien
bierarōia in tres ordies. r sic plana sunt ti q̄d in se erat: istud testimonī erat suffi
zia. Alio mō de pte nō q̄d̄z tertia: nec q̄
cūz simp̄l̄r: sed de pte notabilis: puta vni⁹ ciens. Sed h̄. Nā post sufficiēter testimoniū
pedis aur palmi. Et sic p̄t̄ esse ver: si suū nū dei non remanet error nec dubitatio:
caput ē p̄inql̄m̄ sufficiēt̄ coēze: lz eā q̄ testimonī dñi fidele sapientiā p̄stās z̄c̄.
nō attingat. Alio mō de pte q̄enq̄. et̄ sic vt d̄r in p̄. Sed p̄ dicū testimonī rema
et̄iā p̄t̄ dici esse in celo r nullā h̄z sup̄ se: net error r dubitatio. Sol. Q̄, ista remā
si sufficiēt̄ ultima sui capit̄ in aliq̄ p̄ucto serint: nō fūt̄ ex insufficiēt̄ testimoniū: ed
attīngat sufficiēt̄ querā celi.

Queri etiā p̄t̄ vtrū ascensio cōuenērit ch̄z fm̄ natūrā diuinā vel hūanā: Vnde iij. q. lvij. ar. ij. Et vtrū ascēderit sup̄ oēm creaturā spūale. vide ibi ar. v.

Dñica infra octa. Ascēsonis Questio. xlivij.

Veritut̄ Otrū spūssan
ctus sufficiēter p̄hibuerit testi
moniū ch̄z. R̄ndeō. Lb̄io. Lb̄io. te⁹
stimonisi m̄lta p̄hibuerit. Primo moyses
in lege. Joā. vi. De me ille script̄. Scđo
xp̄here rot⁹ veter⁹ testamēti. Apoca. xix.
Testimonī Iesu ē sp̄us xp̄herie. Tertio
Ioānes baptista. Joā. j. Ecce agnus dei
Quarto p̄ in baptismo r trāfiguratiōe:
dicens. Hic ē fil⁹ meus dilect⁹. Quinto
spūscetus es mō q̄ d̄r. Sexto oga miracu
loz: q̄ nullus all⁹ fecit. Joā. vj. Q̄a que
ego facio in noie patr⁹ mei: illa testimonī
um p̄hibet de me. Septimo turba clama
tū in die palmar̄. Bñdicit⁹ q̄ venit̄ in noie
dñi. Octauo apl̄i Act. iiiij. Virtute mag
reddebat apl̄i testimonīū z̄c̄. Spūscetus
aut̄ testimonīū reddidit ei tripli. Primo
grmādo discipulos scia r p̄statia ad testi
ficiā. Dar. x. Nō em̄ vos est̄: q̄ loqm̄.
Scđo cōcādo sua dona credēt̄ in ch̄z

lis. i. bñlibr̄ r nō sup̄bis. Sed h̄. q̄ dato
q̄ illud testimonīū tūc̄ fuerit sufficiēt̄: nō
tū est mō. q̄ talia signa r effect⁹ nō videt
mus. Sol. Sic̄ dt̄ scrūs Lb̄o. in principio
j. q̄ gen. q̄libet p̄t̄ p̄dict̄r̄ viderē i suis effi
ctib⁹. q̄ videm⁹ r legim⁹ mundū cōuer
sum ad credēt̄ r sperandū rāardua. Q̄
si h̄ p̄ miracula factū est: etiā nū ea vides
mus in gētū quērīōe. Si h̄ sine mira
culojetia h̄ fuit maximū miraculū q̄ idio
te hoc potuerint sine signis r sine gladio.
Sed h̄. q̄ codē mō posset rādere mabu⁹
metista. Sol. Nō est ver: q̄ mabumētib⁹
nihil arduū p̄nit credēt̄ v̄l̄ sperādūz
sed solū corporeā. Et a principio subiect̄ si
bi agrestes: deinde v̄l̄ armozū alios. Vñ
ipse dt̄ se missum in p̄batiōe gladij: q̄. i. le
nonib⁹ r p̄aonib⁹ nō deest: nō aut̄ miracu
loz. Vnde de his si vis scrūm Lb̄o. vbi s̄.
Queri etiā p̄t̄ (pulcre diffērēt̄.
test vtrū aliq̄ diuinā p̄sona etiā mō mitra⁹
invisibilis. Vnde scrūm Lb̄o. j. q. xlivij. ar. vj.
Ite. j. di. xv. q. v. ar. j. Et vtrū cōscia ero
nea obligeat vel excusat̄. Vnde scrūm Lb̄o.
qdl. xiij. ar. xxvij. et. j. q. xij.

In die sancto Pentecostis Questio. xlivij